

РЕШЕНИЕ

№ 4227

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9084** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба Р. Д. Д., чрез адв. Я. С., срещу Решение № 1040-21-842/18.08.2021 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1166 от 02.08.2021 г., срещу Разпореждане № РВ-3-21-00939960/23.06.2021 г. на ръководителя на длъжностно лице по реда на 114, ал. 3 от КСО и същото е потвърдено като правилно и законосъобразно. Жалбоподателят обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Счита, че е изпълнявал длъжността търговски представител и неправилно административния орган е достигнал до извод за липса на извършване на трудова дейност.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адв. Р. поддържат жалбата. Моли да се отмени оспорвания административен акт. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. град, чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответната страна.

Административен съд София – град, III отделение, 36 – ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени

доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Осигурителя [фирма] с ЕИК[ЕИК] за Р. Д. Д. ЕГН [ЕГН], представя Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОИДОО) по болнични листове Е20171203012, №Е20171050998, №Е20180619063. №Е20181983697, №Е20181983939 и № Е20201270336 с данни относно правото на парично обезщетение.

Периодът на временна неработоспособност, определен с болничните листове е от 16.10.2017 г. до 30.10.2017 г., от 01.02.2018 г. до 15.02.2018 г., от 01.06.2018 г. до 14.06.2018 г., от 10.07.2018 г. до 08.09.2018 г. и от 18.09.2020 г. до 01.10.2020 г.

От [фирма], ЕИК[ЕИК] за Р. Д. Д. ЕГН [ЕГН] в ТП на НОИ - С. град са представени Удостоверения приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове № Е20171203010, №Е20171050995, №Е20180619061, №Е20181983695, №Е20181983938, № Е20183408528, №Е20182456800, №Е20196681749, №Е20197775959 и № №20201270334 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодите на временна неработоспособност, определени с болничните листове е от 16.10.2017 г. до 30.10.2017 г., от 01.02.2018 г. до 15.02.2018 г., от 01.06.2018 г. до 14.06.2018 г., от 10.07.2018 г. до 08.09.2018 г., от 02.11.2018 г. до 08.01.2019 г., от 08.02.2019 г. до 21.02.2019 г., от 19.08.2019 г. до 01.10.2019 г. и от 18.09.2020 г. до 01.10.2020 г.

От [фирма] с ЕИК[ЕИК] за Р. Д. Д., ЕГН [ЕГН], в ТП на НОИ - С. град е представено Удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болничен лист № Е20171203011 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодът на временна неработоспособност, определен с болничния лист е от 16.10.2017 г. до 30.10.2017 г.

От осигурителя [фирма] с ЕИК[ЕИК] за Р. Д. Д., ЕГН [ЕГН]. в ТП на НОИ - С. град е представено Удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болничен лист № Е20171050997 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодът на временна неработоспособност, определен с болничния лист е от 01.02.2018 г. до 15.02.2018 г.

При изчислението на паричното обезщетение за временна неработоспособност по подробно описаните болнични листове, представени съответно чрез [фирма] с ЕИК[ЕИК]. чрез [фирма]. ЕИК[ЕИК]. чрез [фирма] с ЕИК[ЕИК] и чрез [фирма] с ЕИК[ЕИК]. в дохода от които е определено паричното обезщетение, е включен и осигурителен доход за месеците от юли 2017 г. до септември 2017 г., подаден по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, чрез [фирма], ЕИК[ЕИК].

При осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения по КСО и спазване на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от м. 01.2015 г. до м. 01.2020 г. вкл. резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00805923/02.09.2020 г.

По данни от Търговския регистър, [фирма], ЕИК[ЕИК] е регистрирано на 17.04.2012 г. с размер на капитала 2.00 лв. На 16.01.2014 г. в регистъра е вписана промяна в собствеността и седалището на дружеството, като за едноличен собственик и

управител с вписан П. Л. В. със седалище на дружеството: [населено място], [улица]. От 08.12.2016 г. е вписана последна промяна на седалището на дружеството: [населено място], [улица], бл. офис 217.

От изискана и предоставена информация от ТД на НАП С. - град с писма с вх. № 1042-21-21#80/11.10.2018 г. и вх. № 1042-21-21 #257/22.07.2019 г. е установено, че в информационната система на НАП няма данни за подадени от [фирма] ГДД по чл.92 от ЗКПО за финансовите 2015 г. - 2017 г. както и подавани ГФО; дружеството е имало регистрирани 3 броя фискални устройства, по които за периода след 01.01.2015 г. не са отчитани обороти: дружеството има няколко регистрации и последващи deregistrations по ЗДДС, като от 13.12.2017 г. е deregistrated по ЗДДС по инициатива на орган по приходите на основание чл. 176, т. 1 от закона поради неоткриване на декларирания адрес за кореспонденция; съгласно подадените СД по ЗДДС за периода от м.03.2016 г. до м.08.2016 г. и от м.01.2017 г. до м. 12.2017 г. дружеството не е декларирано реализирани приходи, данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП на задължено лице с титуляр BELMA 2012 L..

На 04.02.2020 г. по партидата на дружеството в Търговски регистър са отразени подадени ГФО за 2016 г.; 2017 г. и 2018 г. в процес на обработка с приходи и разходи в големи размери.

За изясняване противоречието между предоставената от НАП информация за липса на подадени от [фирма] ГДД по чл.92 от ЗКПО за финансовите 2015 г.- 2017 г. и данните в Търговски регистър, в хода на административното производство с писмо изх.№ 1042-21-21#565/27.02.2020 г. е изискана допълнителна информация от ТД на НАП С. - град относно отчитането на приходите и разходите за финансовите 2016 г. 2017 г. и 2018 г.. публикувани в ТР, както и извършвало ли е дружеството търговска дейност по смисъла на Търговския закон. респ. имало ли е необходимост от наемане на лица по трудови правоотношения и извършвали ли са те трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО за данъчните 2016 г. - 2019 г. От предоставената с писмо вх. № 1042-21-21 #601/20.03.2020 г. от ТД на НАП С. информация е видно, че дружество „Белма 2012 Е. не е декларирано получени приходи пред НАП за периода 2016 г.- 2019 г. В информационната система на НАП няма данни за подадени от страна на дружеството ГДД по чл.92 от ЗКПО за финансовите от 2016 г. - 2019 г., в които дружеството да е декларирано пред НАП извършвана дейност. В писмото се потвърждава предходно предоставената информация, как и се посочва, че за периода 01.01.2016 г.-31.12.2019 г. няма данни за обявени покупки от регистрирани по ЗДДС лица от фирма [фирма].

От писмо с вх. № Ц1030-21-548/30.06.2020 г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда се установява, че в рамките на предоставените им законови правомощия за контрол по спазване на трудовото законодателство, инспектори от Дирекция „Инспекция по труда“ са предприели действия за извършване на проверка на [фирма]. При посещение на адреса по седалище и управление на [фирма] - [населено място]. [улица], офис 217, не е осъществен контакт с управителя на дружеството или с негов законен представител. На адреса за кореспонденция на дружеството, както и на постоянния и настоящ адрес на управителя са изпратени писма с призовка за явяване в ДИТ - С. за представяне на документи и даване на сведения, но на посочената в призовките дата и час управителят на дружеството или негов представител не се е явил.

За осъществяване на контакт с управителя на „Белма 2012“ П. Л. В., е поискано

съдействие от ТП на НОИ - П., тъй като управителят е с постоянен и настоящ адрес [населено място], [улица]. При посещение на адреса от контролните органи на ТП на НОИ-П. е установено, че на адреса живеят родителите му, като по декларация на майката Р. Н., П. В. е в Германия.

Управителят на дружеството П. В. не е открит, за да представи необходимите документи за извършване на проверката, контакт с него не е осъществен и чрез органите на СДВР, от които е изискано съдействие.

В хода на настоящото административно производство е изпратено искане до Главна Дирекция „Гранична полиция“ за предоставяне на информация дали П. Л. В. - управител на [фирма] е напуснал територията на Република България през периода м.09.2016 г.- м.01.2020 г.

От отговор с вх. № 1012-21-922/21.07.2021 г. Главна Дирекция „Гранична полиция“ се установява, че при извършена справка в автоматизирания информационен фонд/АИС "Граничен контрол"/ за П. Л. В. за периода от м.09.2016 г. до настоящия момент има данни за следните преминавания на ГКПП на страната:

Излизане от Република България през ГКПП К. шосе на 28.04.2017г.

Влизане в Република България през ГКПП К. шосе на 16.09.2017г.

Излизане от Република България през ГКПП К. шосе на 23.09.2017г.

Влизане в Република България през ГКПП В. Д. мост на 24.12.2017г.

Излизане от Република България през ГКПП К. шосе на 23.02.2018г.

Влизане в Република България през ГКПП К. шосе на 03.07.2019г.

Излизане от Република България през ГКПП К. шосе на 13.07.2019г.

При извършената проверка е установено, че за периода от 01.01.2015 г. до 31.01.2020 г. от [фирма] са подадени уведомления за сключени трудови договори и подавани данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за 25 лица и са изплатени обезщетения в общ размер 57 002.20 лв. за 12 лица и парични обезщетения за безработица в общ размер 20 641.96 лв. за 5 лица с последен работодател [фирма]. Дължимите съгласно подадените данни и невнесени от дружеството осигурителни вноски за периода януари 2015 г. - януари 2020 г. са в размер 61 276.18 лв.

При така изложената фактическа обстановка издадено Разпореждане № РВ-3-21-00939960/23.06.2021 г. на длъжностното лице по реда на чл. 114, ал. 3 от КСО, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и 3 от КСО е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване и нетрудова злополука, за периода от 16.10.2017 г. до 01.10.2020 г. в размер на 1244.98 лв. Разпореждането е постановено след извършена проверка в [фирма], ЕИК[ЕИК] от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00805923/02.09.2020 г. и служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и доход на Р. Д. Д. подадени от [фирма] по реда на чл.5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от м. 01.2015 г. до м. 01.2020 г. В резултат на проверката е прието, че за същия период Р. Д. Д. не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и пар.1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради което изплатените парични обезщетения за периода от 16.10.2017 г. до 01.10.2020 г. се явяват неоснователно получени и на основание новите данни по смисъла на чл.114, ал.2, т.2 от КСО следва да бъдат възстановени от лицето.

Срещу разпореждането е подадена жалба пред адм. орган вх. № 1012-21-1166 от 02.08.2021 г., която е отхвърлена с Решение № 1040-21-842/18.08.2021 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, а разпореждането е потвърдено.

Административен съд София – град, III отделение, 36 - ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал. 1.

Чл. 40, ал. 1 от КСО - осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Предвид чл. 41, ал. 1 от КСО дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изчислява в размер 80 на сто, а за временна неработоспособност поради трудова злополука или професионална болест - в размер 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху които са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица - внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на неработоспособността. Дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване не може да надвишава среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. (чл. 54к от КСО). Данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса и регистрите поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

В §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно същото за „осигурено лице” следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

В тази връзка представянето на Трудов договор № 021/20.07.2017 г. от [фирма];

Длъжностна характеристика от 20.07.2017 г.; Заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 19/26.09.2017 г. и др., не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Съгласно чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. Същото дори и да има сключен трудов договор следва да докаже, че реално е осъществявало трудова дейност в рамките на това правоотношение (Решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.). Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /в т.см. Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г. /.

От жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция не се доказва, в т.ч. възражението, че правоизключващите предпоставки, обуславящи липсата на качеството му на „осигурено лице” и съот. на лице имащо право на парични обезщетения не били доказани от административните органи, не кореспондират нито със събраните и неоспорени по делото доказателства по административна преписка, нито със събраните в съдебното производство.

В конкретния случай, при определяне и изчисляване на паричните обезщетения за временна неработоспособност по описаните подробно по-горе болнични листове и по данните, съдържащи се в подадените удостоверения-приложение № 9, са били включени данните за осигурителен доход, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „дружество [фирма], ЕИК[ЕИК].

Установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респ. ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи, вкл. и първични счетоводни документи, във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от

осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ, с оглед възложените им от закона дейности.

Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания съгласно чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1 от ИНСТРУКЦИЯ № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт), издаден в резултат на проверката.

При извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град и на приключила проверка от страна на Националната агенция за приходите /НАП/, са установени относимите обстоятелства обективирани в изготвения Констативен протокол № КВ-5-21- 00805923/02.09.2020 г., съдържащ и резултатите от проверката.

По данните от ТР дружеството „БЕЛМА 2012“ Е., ЕИК[ЕИК] е регистрирано на 17.04.2012 г. с размер на капитала 2.00 лв. На 16.01.2014г. в регистъра е вписана промяна в собствеността и седалището на дружеството, като за едноличен собственик и управител е вписан П. Л. Б. със седалище на дружеството: [населено място], ул.Т.” № 30. Считано от 08.12.2016 г. с вписана последна промяна на седалището на дружеството е: [населено място]. [улица], бл. офис 217.

По данни от административната преписка, съгласно приложени писма вх.№ 1042-21-21#80/11.10.2018 г. и вх. № 1042-21-21#257/22.07.2019 г. от ТД на НАП С. - град е установено, че в информационната система на НАП няма данни за подадени от [фирма] по чл.92 от ЗКПО за финансовите 2015г.- 2017г. както и подавани ГФО; дружеството е имало регистрирани 3 броя фискални устройства, по които за периода след 01.01.2015 г. не са отчитани обороти; дружеството има няколко регистрации и последващи дерегистрации по ЗДДС, като от 13.12.2017 г. е дерегистрирано по ЗДДС по инициатива на орган по приходите на основание чл. 176, т. 1 от закона поради неоткриване на декларирания адрес за кореспонденция; съгласно подадените СД по ЗДДС за периода от м.03.2016 г. до м.08.2016 г. и от м.01.2017 г. до м. 12.2017 г. дружеството не е декларирано реализирани приходи, данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП на задължено лице с титуляр BELMA

2012 L..

На 04.02.2020 г. по партидата на дружеството в Търговски регистър са отразени подадени ГФО за 2016 г.; 2017 г. и 2018 г. в процес на обработка с приходи и разходи в големи размери. За изясняване противоречието между предоставената от НАП информация за липса на подадени от „БЕЛМА 2012 Е. ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2015 г.,- 2017 г. и данните в ТР, в хода на административното производство е изисквана допълнителна информация от ТД на НАП С. - град относно отчитането на приходите и разходите за финансовите 2016г., 2017 г. и 2018 г. публикувани в ТР, както и извършвало ли е дружеството търговска дейност по смисъла на Търговския закон/ имало ли е необходимост от наемане на лица по трудови правоотношения и извършвали ли са те трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО за данъчните 2016 г. - 2019 г. От предоставената с писмо вх. № 1042-21-21 #601/20.03.2020 г. от ТД на НАП С. информация се установява, че дружество [фирма] не е декларирало получени приходи пред НАП за периода 2016 г.- 2019 г., в информационната система на НАП няма данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовите от 2016 г. - 2019 г., в които дружеството да е декларирало пред НАП извършвана дейност. Установено е, че за периода 01.01.2016 г.-31.12.2019 г. няма данни за обявени покупки от регистрирани по ЗДДС лица от фирма [фирма].

В рамките на предоставените им законови правомощия за контрол по спазване на трудовото законодателство, инспектори от Дирекция „Инспекция по труда” са предприели действия за извършване на проверка на [фирма]. При посещение на адреса по седалище и управление на [фирма] - [населено място]. [улица], офис 217, не е осъществен контакт с управителя на дружеството или с негов законен представител. На адреса за кореспонденция на дружеството, както и на постоянния и настоящ адрес на управителя са изпратени писма с призовка за явяване. За осъществяване на контакт с управителя П. Л. Б., е поискано съдействие от ТП на НОИ - П., тъй като управителят е с постоянен и настоящ адрес - [населено място], [улица]. Установено е, че на адреса живеят родителите му, като по декларация на майката Р. Б. П. Б. е в Германия.

Управителят на дружеството П. Б. не е открит, контакт с него не е осъществен и чрез органите на СДВР, от които е поискано съдействие.

Предвид установената липса на икономическа дейност на дружеството и съответно - липсата на доказателства за упражняване на трудова дейност от жалбоподателя Р. Д. Д., за който в регистъра на трудовите договори и регистъра на осигурените лица има подадени данни, е установено, че за

това лице не е възникнало осигурително правоотношение, поради което декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка. На основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на дружеството [фирма] са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00805930/ 02.09.2020 г. от контролен орган за подаване на декларация обр. 1, с код „заличаване“ на подадените от данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица, в т.ч. и за Р. Д. Д. за периода 07.2017 г. - 09.2017 г. Задължителните предписания са изпратени на адреса на управителя на дружеството, както и на адреса по седалище на дружеството, като пощенските пратки са върнати в ТП на НОИ С. - град като непотърсени, поради което същите са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО с поставяне на съобщение на табло в ТП на НОИ С. – град. След влизане в сила на Задължителните предписания и поради неизпълнението им, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /в сила от 03.01.2020 г./ данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, подадени от името на [фирма] за посочения период, през който дружеството не е извършвало дейност, са заличени служебно.

На жалбоподателя са изплатени ПОВН по описаните болнични листове, за които удостоверения - приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредбата, са представяни от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. При изчисляването им на основание чл. 41, ал. 1 от КСО в осигурителния доход е бил включен и декларирания осигурителен доход от [фирма], поради което заличаването на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подавани от [фирма], е релевантно по отношение на размера на ПОВН и на тези болнични листове. С процесното разпореждане са преизчислени обезщетенията, получените по правоотношенията на жалбоподателя с посочените дружества, като за периода от 16.10.2017 г. до 01.10.2020 г., същите са преизчислени в по-нисък размер, разликата от 1 244.98 лв. се явява неоснователно получена от Р. Д. Д., поради което същия на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО дължи и възстановяването ѝ. Нищо по – различно от фактическа страна не се установи в хода на съдебното производство и от разпитаните по делото в качеството на свидетели, показанията им дадени пред съда са най- общи и лишени от конкретика.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК за форма и съдържание. Решението е мотивирано, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му и

съображенията на Директора на ТП на НОИ - С. град, въз основа на които е приел, че Ръководителя на контрола по разходите на държавно обществено осигуряване /ДОО/ правилно е разпоредил Р. Д. Д. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност.

По изложените съображения съдът приема, че актът е постановен в съответствие на материалния закон и административнопроизводствените правила. Поради това жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. Д., чрез адв. Я. С., срещу Решение № 1040-21-842/18.08.2021 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1166 от 02.08.2021 г., срещу Разпореждане № РВ-3-21-00939960/23.06.2021г. на ръководителя на длъжностно лице по реда на 114, ал. 3 от КСО и същото е потвърдено, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА Р. Д. Д., с ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 6 да заплати на НОИ сумата от 100 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: